

שבת הראי"ה

ליקוטים מתורתו של הצדיק והחסיד, מרא דארעא דישראל, שר התורה ורועה ישראל

רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

פרשת
ויקרא

גליון מספר 67

יצא לאור ע"י ארגון 'אור האורות' להפצת תורת הגה"צ הראי"ה קוק זצ"ל * שאלות ותגובות ניתן לשלוח לכתובת: רח' הרב צבי יהודה 6 דירה 3 בת-ים, או בדוא"ל: reiyaa@gmail.com או להתקשר למספר: 0546573528 * תרומות ניתן להפקיד בבנק הדואר חשבון מס' 20778885 * ניתן לקרוא את העלון גם באתר: www.yeshiva.org.il. ניתן לקבל את העלון במייל מדי שבוע

אורות הפרשה

מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרְבוּ אֶת קֶרְבָּנְכֶם וְאֵל בָּא.

הרב מביא את הפסוק 'וערבה לד' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות', וכותב על כך:

"הנה עיקר טעם הקרבן של נפש בהמה, ומה שאין הקב"ה בוחר בקרבן אדם (כמו עקידת יצחק), שהקרבן הנעשה בעצמו מתוקן ע"י עילויו להיות נזבח לד'. וזהו החילוק שבין האדם לבהמה. שהבהמה אין בה דעת על כן לא תתעלה כי אם ע"י שיעשו במה מעשה ההעלותה כליל לד' עולה, או דמה וחלבה שהם עיקר מכון הנפש. מה שאין כן באדם, לו לב מבין, הוא ישכיל

מהנעשה בבהמה ויתקרב אל ד' במדעו. והנה לעתיד לבוא אמר הכתוב ששפע הדעת יהיה מלא אפילו בבהמות, שמקרא מלא הוא "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קודשי, כי מלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים". הרי גם הבהמות והחיות ישכילו. וכן הוא אומר "תכבדני חיית השדה, תנים ובנות יענה". אם כן יהיה כערך האדם עכשיו. על כן לא יהיה צריך לקרב מהם ולהקריב, ויהיה איסור בזה, ותהיה ההקרבה רק מנחה מהצומח, שהוא לא ישכיל עוד עד שיעלהו בפועל. על כן תערב המנחה, ולא שאר קרבן מהחיים" [מין הראי"ה, מכת"י, מובא ב'אורות הראי"ה', הגדה של פסח, עמ' רכה].

אורות הראי"ה

מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרְבוּ אֶת קֶרְבָּנְכֶם וְאֵל בָּא (ג')

תנועת 'המזרח'

כאן המקום לברר מעט מהיכן התחיל 'המזרח' ומי עמדו בראשו. מפני שיש הרבה בלבול בדברים אלו, יש צורך להרחיב עליהם את הדיבור. הרצי"ה קוק היה חונן ומדגיש בשיחותיו את הדברים הבאים:

"החילוק בין 'המזרח' לבין 'אגודת ישראל' הוא בחינת ה'ראשית'. המזרח – ראשיתו ממקור התורה! הוא נוסד על ידי אחד מגאוני ליטא, הרב יעקב ריינס זצ"ל. ראשיתו ממקור התורה. מה שאין כן ב'אגודה' – הראשית אינה ממקור התורה, אלא ממצב של ירידת התורה, בהתבוללות הגרמנית בפרנקפורט. אי אפשר להכחיש את המציאות". בראשי המזרחי עמדו גדולי ישראל רבים. כך למשל הגרתי"ל אויערבך (אביו של הגרש"ז אויערבך) ראש ישיבת המקובלים 'שער השמים', ומגדולי מעריציו של מין הראי"ה, היה חבר בתנועות ציוניות, ונהג להשתתף בוועידות ובאסיפות של 'המזרחי' [רשימת גדולי ישראל שהיו קשורים ל'מזרח', ראה בספר 'דורשי ציון בפועל', לד"ר י' אלפסי].

זאת לעומת 'אגודת ישראל', שאם בתחילתה הוקמה לשם מטרת חיוביות (ואף ביקשה ממין הראי"ה שישתתף באסיפתם בפרנקפורט), וכמובן שהיו דברים טובים שנעשו במסגרתה, הרי שבמשך הזמן היא הלכה והתרחקה מדרך הישר, והגיעה למקומות מגונים וטמאים ביותר [ראה: 'אגודת הראי"ה' ח"ג אגרת תתעה ומקורות נוספים בספר 'אוצרות הראי"ה' ח"ה עמ' 10]. וכך הביא הרצי"ה קוק דברים שאמרו לו האדמו"ר ר' ישראל מהוסיאטין זצ"ל: "הייתי באמת נוטה למזרחי, אבל עלי להתחשב בחסידים. ויחד עם זה צריכה להיות זהירות ביחס שלנו לחופשים". והוסיף: "הסתכלו בסידור הרמ"ק [ברכת המינים דף צה ב] אם מותר להשתתף באגודה". ואמר, שאין להצטרף אל תנועה זו, שמגמתה בפיזורי כלל ישראל – ועל אחת כמה וכמה בקדושת ארץ ישראל [עין 'להלכות ציבור' עמ' קצט, 'שיחות הרצי"ה' ארץ ישראל עמ' 213].

פרק ג'

מייסד המזרחי בירושלים

בשבועות הקודמים סיפרנו על דמותו הייחודית של ר' יצחק צבי ריבלין זצ"ל, ועל מעשיו הברוכים בישוב הארץ ובניינה. סיפרנו על הכרותו עם מין הראי"ה, בפעולות ישוב הארץ, וגם עסקנו בהשקפתו הגאולית של הרצי"ה, לפיה אנו נמצאים בדור 'הקץ המגולה', כפי שמבואר בתורת הגאולה של הגר"א.

אגודת ציון המצויינת – של המזרחי

בשנת תרנ"ט עזב הרצי"ה ריבלין את ביתו ביפו, ועבר לגור בעיה"ק ירושלים. ארבע שנים אח"כ (תרס"ג) היה הרצי"ה ממייסדי הסתדרות המזרחי בירושלים שנקרא אז בשם 'אגודת ציון המצויינת'. היה זה הסניף הראשון של המזרחי בארץ, כך שבצעם הרצי"ה נחשב למקים 'המזרחי' בארץ.

מספר על כך ר' יהודה אהרן הלוי וייס ז"ל, שהיה בעצמו שותף להקמה:

"היה זה שנה לאחר ייסוד המזרחי ברוסיה (אדר א' שנת תרס"ב) (וכתודש) לאחר וועידת המזרחי השניה בעיר לידא (בשנת תרס"ג). נתעוררה גם ירושלים ויסדה את סניף המזרחי בעיר הקודש בשם אגודת ציון המצויינת. ראש המדברים באגודה זו היה מידענו הרה"ג ר' יצחק צבי ריבלין זצ"ל, ועל ידו עמדו הרה"ג ר' אברהם אהרן פראג, הרה"ר יוסף אפשטיין (מנכבדי שכונת מאה שערים) ועוד.

אסיפת היסוד בירושלים התקיימה בחוה"מ פסח תרס"ג, בבית המדרש 'בית רחל' בשכונת כנסת ישראל, ונפתחה על ידי הרצי"ה, שבאר כי מטרת האגודה להיות סניף לאגודת הציונים החרדים הנקראים בשם 'המזרחיים', וגם לעסוק באה"ק בקניית קרקעות עבור בניין בתים. בדרשתו הביא ראיות מן התורה שבכתב ושבע"פ, כי חובה לעסוק בפועל בישוב של ארץ ישראל וכי "הגאולה תבוא קמעת קמעת בדרך טבעית, והניסים יבואו רק אחר כך. וכל המערער על כך אין לו שום יסוד מן התורה, ואין זאת אלא מעשי היצר הרע המתלבש בלבוש היצר הטוב להטעות את היראים כדרך שקרה לגדולים ורבים" [ג' וייס, 'בשעריך ירושלים' עמ' 256. 'יובל המזרחי' עמ' קפס].

כמובן שהוא היה נושא האידיאולוגיה של 'המזרחי' עוד בטרם היותו 'מזרחי' רשמית. כבר כשעלה לארץ בשנת תרל"ח, היה לאחד הפעילים הגדולים ביותר בתנועת מרחביה בירושלים, וכשהתמסר לתנועת המזרחי אמר, שכוון אחד לשני אלה, וכן בחושבנא [מוסד היסוד' עמ' 292].

גדולי ישראל רבים, שעמדו בראש תנועת המזרחי, היו מקורבים למין הראי"ה. כך למשל הגאון ר' יצחק יעקב ריינס זצ"ל מייסד המזרחי; הגאון ר' יוסף גרשון הורוויץ זצ"ל, רבה של שכונת ושיבת מאה שערים ויו"ר המזרחי בירושלים; הרב משה המאירי (אוסטרובסקי) זצ"ל. כמותם היה קשור גם הרצי"ה ריבלין זצ"ל למין הראי"ה.

נציגי ועידת 'המזרחי' בפולין, וארשה תרע"ט

העלון מוקדש לרפואת והצלחת אפרת בת מרים

”המתיימרים להיות מנהיגי אגודת ישראל”

במכתבו של מרן הראי”ה לר’ זאב יעבץ ז”ל, מערב פורים תרע”ח, הוא כותב דברים כואבים ותקיפים בעניין מעשים מסויימים של אגודת ישראל:

”הנני עדיין מלא דכאות לב מפגיעתם של בני בית מאהבינו, המתיימרים להיות מנהיגי אגודת ישראל, אשר לא ישימו לב למעשה ד’ אשר הוא עושה בכל מערכות המאורעות [...] ובלא חזרת לב ישינתו פיהם לדבר גבוהות במרום ונשגב נגד חזון הפלאות אשר עינינו רואות על דבר צמיחת קרן הישועה [...] יש כאן יציאה מן הכוח אל הפועל טינה ישנה בלב של כיתה ידועה המתחסדת בחסידות ארסית שאינה יכולה לסבול כל תנועה של חיים לאומיים, בייחוד ביחש לישראל בא”י, וכל מה שעשו עד כה בזה היה כאילו כפאם... וכאן מצא בעל חוב מקום לגבות את חובו להשליך נעל על תנועת החיים על אדמת הקודש. והתוצאות מזה, החביבות עליהם, היא השתקעות של גלות, ללקט במנוחה פיירוים תחת שולחן אשכנז, ועל יסודות של ראות שמים מזויפת כזאת, בונה היא המינוח וההמרה המגועלה את קינה, וביצי צפעוני כאלה מתבקעות הן במשך זמן קטן של דור דורים בערך” [אגודת הראי”ה: אגרת תת”צ].

דברים אלו מזכירים את דבריו המפורסמים של מרן ה’חפץ חיים’ (שהיה ידידו של הראי”ה). לאחר שראה הח”ח את התעמולה הנוראה שערכו הקנאים נגד מרן הראי”ה, התריע וזקע: ”סופם של אלה שישתמדו!” [עיין שבת הראי”ה: גיליון 50]. ראשי אגודת ישראל בירושלים, היו גדולי הקנאים שמררו את ימיו של מרן הראי”ה, וירדו לחייו. ואמנם רוב אנשי הישוב הישן וגדולי ישראל מחו על כך מפעם לפעם, אך אותה קנאים המשיכו ברשעותם, גם לאחר שהבי”ד של ירושלים החרימם אותם.

”כנופיית צעירים מחוסרי כל מצפון”

הנה מחאה אחת של גדולי ישראל ומנהיגי הישוב הישן – שהתפרסמה בחודש טבת תרצ”ג, בעקבות ביזוי מרן הראי”ה:

”מחאה גלויה, מאת ראשי ומנהלי מוסדות התורה והחסד של הישוב הישן והיהדות החרדית בירושלים ת”ו. בהתאסף יחד ראשי מוסדות הקודש של היהדות החרדית בירושלים, עמוד התווך של הישוב הישן בארה”ק, למראה הסכנה הצפויה ח”ו לקיומה של תורה ושלטונה בחיים, ע”י מעשיהם של כנופיית צעירים מחוסרי כל מצפון ורגש אחריות, ונעדרי כל זיק של כבוד התורה, שבשנאתם וקנאתם בגדולי התורה ועמליה בטוהרה הרעישו מלחמת פלסתר על רבני ירושלים ואוניה וצדיקה בכלל, ועל רבני הגאון הצדיק, אברהם יצחק הכהן קוק שליט”א, הגאב”ד דפעייה”ק וראש רבני אה”ק ת”ו בפרט, ואחרי שנוכחו לדעת כי כנופיה זו של כותבי הפלסתר הם בעלי העתון ‘קול ישראל’ והם הם התופסים את בית ישראל לביבותם בתור סניפה של אגודת ישראל בירושלים, וגדולה החרפה ורבה הכלימה כי הוסיף לבית ישראל בא לנו בעוה”ר תחת השם המזויף של ‘יהדות חרדית’ והגנת הישוב הישן שמחריף אלה מתיימרים מתחצפים עוד להשתמש בו.

לכן מצאנו חוב קדוש שפנשו להוקיע את עושי הרשעה האלה לעיני השמש ולהסיר מעל הישוב החרדי את קלון מעשיהם של מחריבי קרתא קדישא אלה. והננו מבקשים את פני רועי ישראל [...] לכלות הקוצים מכרם ד’ צבאות.

[...] חלילה להכניס שום רפיון בלב, מפני מעשיהם המקולקלים של איזה כנופיה בעלי ריב ומדון השקועים בפוליטיקה של פיורוד לטובת עצמם, והם הקימו והרחיבו מספר נערים קלן ועלם רודפי שקר ותוהו להעזי פניהם ברבותינו בדברי דופי, וכמה נחשבו הם, ואין כוחם אלא בכבתי פלסתר שהם מפציצים ברשעתם. אבל ת”ל, כל העדה כולם קדושים, יראי ד’ ושומרי תורה ומצוות מכבדי התורה וגדוליה ומגינים במסי”נ על כל קנייניה הקדושים של היהדות החרדית.”

על כרוז נוקב וחרף זה, שאינו משתמע לשתי פנים, תתומים כל גדולי ירושלים, ראשי הישיבות, ומנהלי המוסדות של הישוב הישן [מוכב בספר ‘בתוך החומות’ עמ’ 330].

”מאז היותו הוא מרבה פיורודים בישראל”

”כיצד אפשר להשתתף בתעמולה זו (של אגודת ישראל), בשם התורה והמצווה, של אותו גוף ציבורי, אשר מאז היותו הוא מרבה פיורודים בישראל ועושה את תורת ד’ היחידה והמיוחדת, הנתונה אל הגוי האחד בארץ, כאילו היא שתי תורות וכהנה וכהנה, כשהוא דוגל בכלכלות הרסנית זו, אשר רבן של ישראל הגאון הנצי”ב זצ”ל פסק עליה שהיא קשה כחרבות לחיים עם ד’ [שו”ת משיב דבר ח”א סי’ מד], ואשר הגאון מלבוב, רבי אריה ליב ברודיא זצ”ל העיד, כי באסיפת גאוני וצדיקי הדור בשנת תרמ”ב, לא האסכימו אפילו לדון עליה בתור הצעה, לפי שהיה פשוט להם “בשנת זה תיקון ליהדות אלא קלקול והריסה”; אשר אדמו”ר הרב זצ”ל הורה בימיו האחרונים לפני העלותו לגנוי המרומים, כי אין שום דבר המצדיק פיורודים בישראל, וכי דרך הפיורוד, כמו שהוא בעצמו יסודו בכפייה, כן הוא מביא ומרבה כפייה [לשלושה באלול ח”ב סע’ קיג].

– וכיצד יתכן להשתתף בתעמולה זו של אותו גוף ציבורי, אשר בשמו המפורש ובנשיאת דגלו נעשתה בפרהסיא אותה העבודה הטמאה במשך שנים מרובות, לקצר את ימי חייו של אדמו”ר הרב זצ”ל, לכבות אורו של עולם ישראל ואורייתא – וחונכו הנערים, נוער אגודת ישראל, להיות מאומנים במשחק לרצוח נפש את אדמו”ר הרב זצ”ל, וגם הונומן קהל אנשים לראות במחזה טומאה זה [על פרשייה נוראה זו ראה בהרחבה בספר ‘חברה רות’ עמ’ 338], ואשר זה ועד הנה לא נשמעו, מצד אותו גוף ציבורי, אפילו שם דברי חרטה ויודיע על זה, אלא אדרבא – אחרי דברי הערה והמתייגות מצד האגודה מוארשא, – נוספו על זה עוד דברי הסכמה וחיוק.

ואם חכמינו ז”ל הודיעו לנו, לגבי חטאת היחיד, כי המבזה תלמיד חכם אין לו רפואה למכתו [שבת קט:ט], אשר על אחת כמה וכמה לגבי חטאת הרבים והציבור, במה שהודיעו לנו כמה פעמים כי הקפיד הקב”ה על כבודו של צדיק יותר מאשר על כבוד עצמו – יש אולי אך לחכות לגילוי מחתרת מתחת כסא הכבוד [סנהדרין קג:], שהיא תחזיר את האפשרות של תיקון תשובה בהעלאת רפואה וארוכה לרבים” [הרצי”ה קוק, לנתיבות ישראל ח”ב עמ’ תקס].

”האגודה הידועה, שהם כיבו אורו של עולם, שפכו דמיו וקיצרו חייו של מרן אבא הרב זצ”ל, אשר אמר על ‘מנהיגם’ הידוע כי הארץ תקיא אותו, וזה נתיקיים במילואו בצאת נשמתו בחו”ל [ראה בהרחבה בעתון ‘משפחה’ חוה”מ סוכות תשס”ט], בדרך נסיעתו בשליחות ה’אגודה’, ובעילו של אותו האיש הידוע, הנקרא בדברי חז”ל פושע ישראל [...]” [הרצי”ה קוק, להלכות ציבור כרוז קל].

כנגד מחללי השבת

כנגד חילולי השבת שהיו באותה תקופה, היה מרן הראי”ה לוחם כארי, בקיצוניות שלא ניתן לתאר, לפעמים יותר מרבנים שהיו מזוהים כקנאים. בכרוזים שונים שכתב במחאתו על חילול השבת, מתאר הראי”ה את היסורים הנוראיים והממשיים שנגרמים לו מחילול השבת. באחד הכרוזים שיצאו כנגד מחללי השבת (אדר תרפ”ז), “מטעם האסיפה הגדולה רבתי עם מגאוני ורבני ונכבדי ערי ארה”ק והמושבות”, מופיעים חתימותיהם של הראי”ה, ידידו-מריצו הגר”ח זוננפלד, חברי הבי”ד ורבנים נוספים. בין החתימות מופיעה גם חתימתו של הר”צ ריבלין זצ”ל, שהשתתף באותה אסיפה.

הגר”מ פריצקר: “מי התיר לכם לעבור על איסורי תורה?”

הקנאים כהרגלם סילפו את האמת, וטענו שכביכול הראי”ה לא מחה כמו שצריך על חילולי השבת, ואף נתן להם יד ח”ו. כנגד דברי שקר אלו, התפרסם מכתב חריף ונוקב שכתב הרב משה פריצקר זצ”ל, ‘הרב מברדיטשב’ – שהיה מגדולי הת”ח שבירושלים באותה תקופה. במכתבו (מתאריך ר”ח תמוז תרפ”ז) הוא מאשים את אנשי אגודת ישראל שבירושלים, על הצביעות שבמעשיהם:

”בעתוננו של ‘אגודת ישראל’ – קול ישראל הביא בשם הרב הראשי הגאון הרא”י קוק שליט”א (כאן מביא אמרה שיחשב בשקר לראי”ה) ומתאוונן על זה.

– אחרי שהדבר הזה הוכחש שלושה פעמים בעתון, ונתברר מה שגלוי היה לכל ישרי לב אשר מעולם לא עלה על הלב להגיד דברים כאלה. והכותב הראשון לא סיפר דברי הרה”ג הכל כהויותן [...] וקיצר את הדברים, ונתהפך אמיתת הדברים. ובעלי ה’קול ישראל’ יודעים היטב איך אפשר שיתקצרו ויפרשו המאמרים, כי המה בקיאים ומומחים לאותו דבר כמו שעשו בגילוי הנ”ל [...] שהיה מוכן מזה להקורא שהרב קוק מתעלם מחילול הדת, ועשו עצמם כאילו אינם יודעים כלל מכל עמלו אשר טרח ועמל וצווח ככרוכיה על זה, והנני שואל למנהיגי האגודה, אתם אומרים שמטרת האגודה לפתור שאלות החרדיות בדרך התורה. השמתם לבבכם כמה איסורי תורה עברתם בהפצת עלילת שווא כאלה (ולא זה הוא הפעם הראשונה) שנמצא בהם דברי שקרים. מוציא שם רע, לשון הרע. מבזה תלמידי חכמים, מחטיאים את הרבים. שאף אמנם ששמו של הגאון נודע בכל קצווי ארץ בגאונותו ובקיאנותו בכל מקצעות התורה, בצדקתו ובהזירותו במצווה קלה כבחמורה בזוירות גדולה הן לעצמו והן בתורתו לאחרים ולא יאמנו דברייכם, עם כל זאת לפחות היה לכם לחשוש פן ואולי ימצאו קלי הדעת אשר יסמכו על דברייכם והאשם יפול על ראשיכם, ואיה איפה יראת שמים שלכם. – ומי התיר לכם לעבור על כמה איסורי תורה אשר חכמינו ז”ל הפליגו בחומרי איסורים וגדול עונשם ר”ל הזאת יקרא דרכי התורה המצוות אשר שמתם למטרה להגן עליהם. ובדרכים כאלה נמצא פתרון שאלות חרדיות?”

ואנכי פונה לראשי האגודה שבגולה ולרבנים מהאגודה. אנחנו חשבנו בהתייחסות האגודה שתעמדו בפרץ ותתאמצו בכל עוז לגרור פרצת חומת הדת. והנה הוא להיפוך כ”כ, בירושלים הוסיפו פרצה על פרצה, מקודם בשחיטה החדשה שעשו נפרץ גדרן של הגאונים והצדיקים שלפני דורנו כמו בעל התניא והשו”ע [...] ובדורנו חכמי ליטא ובראשם הגאון הר’ יצחק אלחנן ז”ל ושאר גאוני מפולין ומווהלין כולם אמרו שכל שוחט אשר משיג גבול חבירו שחיטתו אסורה. וגם גרמו בזה לקפח הפרנסות של כמה משפחות. ונוסף לזה שנתהווה מכשולות בענייני האסורות ועתה מוסיפים בהפצת עלילת שווא על רבינו הגאון רא”י קוק והפקרות ועזות הולכת ומתגברת עד שאותו האיש אשר הפיץ כתבי פלסתר על הרב הנ”ל לקח לו קרניים תחת מסווה של יראת שמים להטיל דופי בקדושים והפיץ כתבי פלסתר על הגה”צ אדמו”ר מגור שליט”א. המחאה שיצא מאת הב”ד של הרה”ג זוננפלד מביא רק לידי שחוק, כי למה העלימו עין ולא דנו את האיש הלוה ברין המבזה תלמידי חכמים, ואיזה עונש הטילו עליו, האם ראו שיקבל עליו הדבר שלא יהיו עוד לעשות מעשים רעים כאלו, הלא בזה המה משפילים כבוד התורה ולומדיה, ותוצאות כאלה לא קווינו שתצא ממנהיגי האגודה, הלא עליכם לדעת כי המלאכה הזאת לעבור על דברי תורה ולבוות ת”ח יש בלעדיכם ונעשים על ידי אחרים בדורנו די והותר.

הלב כואב לראות ולשמעו איך שכל מחשבותיהם ומעשיהם בניזוקין הוא רק להרוס ולהזיק ולשפוך בוז על גאוני וצדיקי דורות ושם האגודה מתחללת על ידם ומרבים מחלוקת בישראל” [לשעה ולדורות עמ’ 188].

ארגון אור האורות – להוסיף אור בעולם

מעשיהם האיומים של הקנאים לא חדרו ולו לרגע אחד. בזמן שאתם קוראים דברים אלו, יושבים אנשים המתקרים ‘חרדים’, ממשכי דרכם של אותה “כנופיית צעירים חסרי מצפון” – (כפי שהגדירו גדולי ישראל), מהם רצי ישיבות מכובדים בעלי שם, וכותבים ספרי שיטנה נגד מרן הראי”ה; בעזות רעה, בסילוף האמת, בגיבוב שוטים, – והכל, כמובן, באצטלא של צדקות ובמסווה של יראת שמים. פעילותו של ארגון ‘אור האורות’, ובמיוחד העלון ‘שבת הראי”ה’ – שמגלה ומודיע לכל את גדלותו של מרן הראי”ה ודרכו הנשגבה – מדאיגים אותם מאוד, עד כדי שהיה חשוב להם להודיע לנו זאת באוזנינו, תוך שהם מנסים בדרכים מופקקות לשללנו להפסיק את הפצת האור. מפני כבודם ומעמדם, לא נוכל להרחיב בעניין רגיש זה, אך גם אין צורך בכך. על כל אחד ואחד מאיתנו, לקבל על עצמו להרבות אור ושלום, ולהתחזק במצווה זו של כבוד ת”ח, שכמעט ונשכחה בדורנו.

בשבוע הבא: פעילות מרן הראי”ה והר”צ ריבלין, בת”ת שערי תורה בעיר יפו

העלון יוצא לאור בסיוע ‘דַבְרֵי שִׁיר’ – הדוכן שלך לספרי קודש ומוסיקה יהודית. סניף ראשי: תחנה

מרכזית ירושלים. פלאפון: 052 4797380.